Pregaria.cat

Entrada

Sobre la set espiritual

Ell et diu: tinc set de tu.

Sí, és cert, molts cops experimentem una set molt especial de Déu. Una set permanent o fugaç. Una set enyorada o enfosquida. Potser fem memòria d'un temps de goig interior que ja no hi és. Sabem que ens manca aquella suavitat que dóna valor a totes les coses: la natura, les persones, la feina, els estudis, les relacions, i que respon a la puresa de cor que mou a la visió de Déu. *Benaurats els nets de cor perquè veuran Déu*.

Dius: tinc set de Déu, perquè sé que en Ell la vida es torna Vida; la llum, Llum i l'amor, Amor. Vull ser feliç i sé que sols Déu pot omplir el més profund de la meva persona, el meu cor. No és una set que em faci mal, més aviat m'estira per dintre vers un desig, que tinc sembrat, de plenitud i de repòs. Té raó Sant Agustí quan diu que només en Ell descansarà el nostre cor, ja que per Ell va ser creat.

I encara penses: jo sé que és veritat el que Jesús va dir a la samaritana, que Ell té una aigua que el que la beu experimenta la font interior definitiva i ja mai més té set. Com ella, tu li dius: dóna'm, si us plau, d'aquesta aigua i no hauré de venir a cercar la que fa retornar la set.

Déu diu: tinc set de tu.

El primer que penses és que no és possible. Jo sí que el necessito a Ell, però Ell a mi? Sembla absurd, et sona com una frase bonica i fins poètica, però fora de raó. Siguem realistes: Ell no necessita ningú... és que és Déu!

El segon pensament és que tu et sents impresentable. Saps molt quines són les teves debilitats, contradiccions, egoismes, narcisisme i pecats. Siguem seriosos... com pot tenir set de mi Ell?

El tercer pensament és ja un dubte. Tens present a Jesús. Déu amb nosaltres, no? I a què va venir? Certament, no a fer-se veure com a potència dominant, a exhibir-se per tal que l'adoréssim... A què, doncs? Doncs a *"cercar el que estava perdut".*

El quart pensament va acompanyat d'una fonda esgarrifança del cor. No és pensament i prou, és pensament commogut. I si fos cert que Déu tingués set de mi? No tant jo d'Ell, com Ell de mi? Uf! Jesús és aquesta baixada de Déu fins al fons... Uf, Jesús és Déu que ve a cercar-me... Déu amb set de mi.

Finalment ja no hi ha espai pel pensament. Un amor nou, agraït i definitiu: *Preneu, Senyor, i rebeu tota la meva llibertat, la memòria, l'enteniment i voluntat, tot el que sóc i posseeixo...*

Jesús Renau sj